

28-ம் நாடுகளின் சபை: சபையின் உரிமை!

டாக்டர் நலெட்சன் ஸ்ரீ தரின்கண்களை விட்டு சிவநேசரிடம் "இரண்டு கண்களும் மிகவும் பழுதடைந்துவிட்டன. அதிலும் ஒரு கண் முற்றாகவே சின்னாபின்னப்பட்டுவிட்டது. மற்றக் கண்ணை வேண்டாமானால் சந்திர சிகிச்சகைகளினால் மீண்டும் காணப்படாத தீப்பார்வையைப் பறமடியும். ஆனால் ஸ்ரீ தர்தான் கண்பார்வையை விரும்பவில்லையே. அதனால் தானே தன்கண்களைத் தானே கத்திக் கொண்டான் அவன்" என்றார். அதற்குச் சிவநேசர் "இப்பொழுது ஸ்ரீ தருக்கு வேண்டியது கண்பார்வையல்ல. அவன் கண்ணில் ஏற்பட்ட பண்ணை முதுகில் ஆற்றுகள்" என்றார். சிவநேசரது வேண்டுகோளின் பிடிடாக்டர் நலெட்சன் ஸ்ரீ தரின்கண்ணிலே பட்ட பண்ணைக் கேவதை தியம் செய்தார். ஒரு சில தினங்களில் பண்ணைறிப்பாய்விட்டது. இதன் பயனாக ஸ்ரீ தர மீண்டும் பழையபடி ஆனான். அதாவது மீண்டும் பழைய குருடனாகி விட்டான் ஸ்ரீ தர். இரண்டவாழ்க்கை - ஆனால் அமதி நிறைந்த இரண்டவாழ்க்கை மீண்டும் ஆரம்பித்தது. ஆனால் ஒன்று. அந்த அமதிபிரண அமதி என்று சொல்லமுடியாது.

ஸ்ரீ தரபைப்பொறுத்த வரையில் முன்னர் அவன் குருடனாயிருந்த போதிலும் அப்பழக்கற்ற இன்பத்ததை அனுபவித்து வந்தான். ஆனால் இப்பொழுதோ அவனது இன்பத்தில் சிறிது அழுக்கு விழுந்து விட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். முன்னர் அவனது இருளிலே ஒளிக் கற்றயாக ஒயிலாக உலவி, உள்ளத்தக்கு இன்பமட்டி வந்தான் அவனது மனத்தின் மோகினியாகிய பத்மா. அப்பொழுதில்லாம் அவனோடு இரவும் பகலும் ஆடியும் பாடியும் ஊடியும் கபடியும் வாழ்ந்த சூலாவைப் பற்றி இவள் பத்மாவல்ல. வேறு யாரோ என்ற சந்தகேம் ஒரு சிறிதும் இருக்கவில்லையல்லவா? அதன் காரணமாக அப்பொழுது அவன், அனுபவித்த இன்பம் உண்மையில் குறைபாடற்றதாக விளங்கியது. ஆனால் இன்று இருளிலே அவன் கேட்டது பத்மாவின் குரலையோனாலும், சூலாவின் முகம் கண்ணுக்கு முன்னே தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டிருந்ததால் தனக்கு அவள் மீது ஆத்திரம் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கும் என்பதற்காக அவளை இரள் திரயிடும் முற்றாக அவன் மற்றதுவிட்டிருந்தாலும், அவள் பத்மா அல்ல என்ற ஞாபகம் அவன் உள்ளத்திலே அடிக் கபிதலை திகுத்தான் செய்தது. அதனால் முன்போல் முழு இன்பம் அவனுக்கு இல்லாது போய்ற்று. இருந்தாலும் இரளாலும் ஓரளவு இன்பம் அவனுக்குக் கிட்டத்தான் செய்தது.

ஸ்ரீ தருக்கு இப்பொழுது தன்னோடும் வாழும் பெண் தன் கல்லூரிக் காதலி பத்மாவல்ல, சூசீ லா என்பது நன்கு தெரிந்திருந்தாலும் அவளைப் பத்மா என்றே இன்னும் தொடர்ந்து அழைத்து வந்தான். புண்ணாறிய பிறகு ஒரு நாள் இரவில் படுக்கையில் சூசீ லா இதைப் பற்றி அவனிடம் வளையப் படையாகவே கேட்டுவிட்டாள்.

“நான் பத்மா அல்ல என்பது உங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், ஏன் என்னைப் பத்மா என்றே இன்னும் அழைத்து வருகிறீர்கள்? சூசீ லா என்று அழைத்தாலென்ன?” அதற்கு ஸ்ரீ தர் சிறிதும் யோசியாமல் அளித்த பதில் சூசீ லாவைத் திடுக்கிட வைத்து விட்டது.

“சூசீ லா - அந்தப் பெயரை நான் வறிக் கிறேன். அது நான் காதலிக் காத பெண்ணின் பெயர். என்னை ஏமாற்றிய மோசகக் காரியின் பெயர். அவள் பெயர் நினைவில் வரக் கட்டாது. முகம் கண்ணில் தெரியக் கட்டாது என்பதற்காகத் தானே என் கண்களை நான் கத்தினேன்? அப்படியிருக்க அந்தப் பெயரை நான் எப்படி ஆசையோடு உச்சரிக்க முடியும்? அந்தப் பெயரைக் கேட்டாலே எனக்கு அருவரூபப் பறேப்டுகிறது.”

“மோசகக் காரி. சூசீ லாவா மோசகக் காரி. யார் மோசகக் காரி என்பதை உடனே சொல்லி விடுவோமா?” என்று ஆத்திரம் பொங்கியது சூசீ லாவுக்கு. ஆசைக் காட்டி மோசம் செய்த பத்மாதான் மோசகக் காரி. உண்மையைக் காதலி போல நீண்ட காலம் நடித்து விட்டது கண்ணிழந்ததும் கருடன்கைக் கட்ட மாட்டனே என்று கபீரிய அந்த நயவஞ்சகி பத்மாவல்லவா மோசகக் காரி - இது பற்றிய முழுக் கதையையும் ஸ்ரீ தருக்குக் கபீரிப் பத்மாவே மோசகக் காரி என்று காட்டிவிட்டாலென்ன? என்று துடித்துவிட்ட அவளை வறிக் சில எண்ணங்கள் உடனே கட்டுப்படுத்தின.

“சிவநசேர் மாமா தன் அந்தஸ்து வறியின் காரணமாகவே பத்மாவைத் தனக்கு மணம் செய்து வைக்கவில்லை என்று ஸ்ரீ தர் நம்புகிறார். அதனால்தான் பத்மாவென்று ஏமாற்றி என்னை அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்ததாக அவர் எண்ணுகிறார். இந் நிலையில் “இல்லை, இல்லை. பத்மா உங்களாகக் கல்யாணம் செய்ய மறுத்தாள்.” என்று நான் கபீரினால் அதை அவர் ஒரு போதும் நம்பப் போவதில்லை. மோசடியையும் செய்து விட்டு உத்தமியான பத்மா மீது பொய் பழியையும் போடும் கிளர் களா என்று தான் அவர் சொல்லுவார். ஆகவே அந்தக் கதையைப் பச்சிப் பயனில்லை” என்று தீர்மானித்தாள் அவள்.

சூசீ லா இவ்வாறு தீர்மானித்துக் கொண்டாளாயினும் தன்னையே மோசகக் காரி என்று

ஸ்ரீ தர் நம்புவதை எண்ணியதும் அவள் உள்ளம் வமெப்பவேசியெத்தது. தன்னை ஸ்ரீ தர் அன்போடழைப்பதும் மூத்தங்கள் சொரிவதும் தன்னைப் பதமாவாகக் கருதியல்லவா என்றெண்ணியதும், அவள் கண்கள் அவளை அறியாமலே நீ ரைப் பெருக்கின. சூசீ லா வாழவில்லை. அவள் வறெறுக்கப்படுகிறாள். அவள் கணவனே அவள் பெயரைக் கட்டேட்தும் அருவரூப்படைகிறான். புதமாதான் நேசிக் கப்படுகிறான் என்றெண்ணும் போதெல்லாம் அவளாக் கு வாழக் கையிலயே வறெறுப்பறேபடும், . முன்னர் திட்டமிட்ட பிரகாரம் நஞ்சுருந்தி மாண்டுவடுவோமா என்ற எண்ணங் கட்ட அவளாக் கு இடையிடையே ஏறபடும். ஆனால் கண்ணற்ற ஸ்ரீ தரதை தனியே விட்டுச் சாவதற்கு அவள் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. கண்பார்வைபெற்ற ஸ்ரீ தரை அவள் தனியே விட்டுச் செல்லத் தயாராயிருந்தாள். ஆனால், கண்ணற்றவனுக்குத் தன்துணைவனேடும் என்பதை எண்ணியதும் நஞ்சுருந்தும் எண்ணத்தகைக் கைவிட்டாள் அவள்.

ஓர்நாள் தாய்பாக்கியம் ஸ்ரீ தரிடம் பசேும் போது, “நீ எவ்வளவு அபாக்கியசாலி. கிடைத்த கண்பார்வையை மீண்டும் இழந்துவிட்டாயே?” என்றாள். அதற்கு அவன் “அம்மா நீ இவ்வாறு கவலைப்படக் கூடாது. கண்ணில்லாவிட்டாலென்ன? எனக்கு என்ன குறை? நல்ல அம்மா இருக்கிறாள்; அன்புள்ள தந்தை இருக்கிறார். கண்ணுக்குச் சமமான மனைவி இருக்கிறாள்; மழலை பசேும் குழந்தை இருக்கிறான்; வாழ்க்கைக்கு வனேட்டிய எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. இந்நிலையில் கண்பார்வையைப் பெரிது? நான் மிகச் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன். எனக்காக யாரும் கவலைப்படக் கூடாது” என்றான். சில சமயங்களில் ஸ்ரீ தரின் மனதில் தன் கண்ணதை தானே அழித்துக் கொண்ட ஈபிப்பஸின் நினைவு வந்தது போல, சிந்தாமணி என்னும் தாசியின் தொடர்பால் தன் கண்ணதை தானே குத்திக் கொண்ட வலைஷணவபக்தன் பில்வமங்கனின் நினைவும் வரும். ஊனக் கண்ணை இழந்து ஞானக் கண்பெற்ற பில்வமங்கன் பற்றி எண்ணும் போதும் தன்னையே பற்றியும் அவனோடு சேர்த்து எண்ணுவான் அவன்.

“நானும் என் ஊனக் கண்ணை இழந்துவிட்டேன். அந்த ஊனக் கண்ணின் முன்னால் மோசக காரி சூசீ லா வந்து நின்றாள். ஆனால் அதை நான் இழந்ததும் பழமை போல மனக் கண்ணிலே புதமா காட்சியளிக்கிறாள் - என் அன்புக் குரிய புதமா, ஆசைக் குரிய புதமா,” என்று தனக்குள் எதையெதையோ கற்றிக் கொண்டான் அவன்.

காலம் இவ்வாறு போகப் போக வாழ்க்கை பழையபடியும் தனது ஆறுதலைப் பெற ஆரம்பித்தது. குரூட்டு வாழ்க்கை கட்ட ஸ்திரமூற்ற வாழ்க்கையாகியதும், அதில் ஓர் அமதை ஏறபடவேசியெத்தது. கண்ணைக் குத்திய பயங்கர சம்பவம் கட்ட மெல்ல நினைவிலிருந்து அகன்று கொண்டிருந்தது.

ஸ்ரீ தரின் நண்பன் டாக்டர் சூரஷே ‘அமராவதி’ வளவுக்கு எப்போதாவது வருவதுண்டு. மூரளி இப்பொழுது தட்டுத் துமாறி நடக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

மோகனா பத்மாவுக்குப் பதிலாக இப்பொழுது அதிகமாக முரளியகைக் கப்பிட்டது. முரளிக்கும் மோகனாவுக்குமிருந்த சிநகைம் தினசரி வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. மோகனாவுக்குப் பழங்களை உண்ணக் கொடுப்பதில் முரளிக்கு அதிக பிரியம். தாய் சூசீ லாவோ, பாட்டியார் பாக்கியமோ ஆயாவோ அவனகைக் கட்டட்க்குச் சமீ பமாகத் துக்கிச் சின்று மோகனாவுக்குப் பழங்களை ஊட்ட அவனுக்கு உதவி செய்வார்கள். மோகனா பழத்தை உண்ணுவதைப் பார்த்து முரளி பெரிய ரகளை பண்ணுவான்; ஆர்ப்பாட்டம் செய்வான்.

இவ்வாறு சலனமற்றுச் சின்று கொண்டிருந்த வாழ்க்கையில் திடீர்ச் சலனமறேபடும் செய்தியொன்றை ஒரு நாள் 'அமராவதி'க்குக் கொண்டு வந்தான் சூரஷே.

ஸ்ரீ தர் அன்று சூசீ லாவுடனும் முரளியுடனும் தோட்டத்தில் உட்கார்ந்து பொழுது போக்கிக் கொண்டிருந்தான். சூசீ லா பாட்டிப் பாடிச் சிரிப்புக் கதைகள் கிறிக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது சூரஷே தனது காரில் அங்கே வந்தான். சூசீ லா எழுந்து சூரஷேற்கு வணக்கம் சலுத்தி விட்டு "நண்பர்கள் இருவரும் பசிக் கொண்டிருங்கள்" என்று கிறி உள்ளே போய் விட்டாள்.

தனியே இருந்த ஸ்ரீ தரிடம் சூரஷே, "ஸ்ரீ தர் நான் உன் பத்மாவகைக் கொழும்பில் சந்தித்தனே. நீ ண்ட நரேம் அவளுடன் பசேவும் செய்தனே," என்றான்.

ஸ்ரீ தர் அதற்கு "அப்படியா? அவள் கல்யாணம் செய்துவிட்டாளா? இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறாள்?" என்று கட்டான்.

"கல்யாணம் செய்து ஒரு பிள்ளையும் பெற்றுவிட்டாள். அது போக, நீ உன் பத்மாவகை மணக்க முடியாது போனது எதனால்? உண்மகைக் காரணம் உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கட்டான் சூரஷே.

"இதென்ன புதிய களேவி? தெரியாதது போல் பசேுகிறாயே. எல்லாம் அப்பாவின் அந்தஸ்து வறி. ஏழை வீட்டில் திருமணம் செய்வது எனது அந்தஸ்துக்குப்

பொருந்தாததென்று அவர் நினதைத் தார்.”

“அதுதான் இல்லலை. பத்மாவே எனக்கு உண்மையைக் காரணத்தாகக் கஹிவிட்டாள்,”
என்றான் சூரவேத்.

“என்ன காரணம்?”

“நீ கண் பார்வையை இழந்த பின்னர் பத்மாவைப் பிணைக்க உன் அப்பாவும்
அம்மாவும் பரமானந்தர் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.”

“உண்மையாகவா? அப்படித்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் நம்பவும்
செய்தேன். ஆனால் பின்னால் அது முற்றிலும் பொய் என்பதை நான் கண்டு
கொண்டேன். அப்பாவும் அம்மாவும் என்னை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொழும்புக்குப்
போனது போல் நினைத்தார்கள். பின் அங்கிருந்து பத்மாவை அழைத்து வந்து விட்டதாகச்
சொல்லிச் சூசீ லாவை எனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார்கள்.”

“இல்லலை, ஸ்ரீ தர். உன் அப்பாவும் அம்மாவும் உண்மையிலேயே கொழும்புக்குப்
போகத்தான் செய்தார்கள். ஆனால் உன் பத்மாதான் உன்னை மணக்க முடியாதென்று
கஹிவிட்டாள்.”

இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ தர் அதிர்ச்சியடைந்து “சூரவேத். நீ உண்மையைத்தான் கஹுகிறாயா?
அப்படிப் பத்மா என்னை மண முடிக் க மறுத்திருந்தால் அதற்குக் காரணமென்ன
சூரவேத்?” என்றான்.

“ஆம். உண்மையைத்தான் கஹுகிறேன். குருடனைக் கல்யாணம் செய்து தன்னால்
முடியாது என்று கஹிவிட்டாள் பத்மா. இதை அவளே தன் வாயால் எனக்குக் கஹினாள்
ஸ்ரீ தர் - குருடனைக் கல்யாணம் செய்து என்னால் என்ன சுகத்தாகக் கண்டிருக்க
முடியும் என்று கேட்டாள் அவள்.”

இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ தர், தாயார் பாக்கியத்தை “அம்மா, அம்மா இங்கே வா” என்று கஹி
அழைத்தான்.

பாக் கியம் வந்ததும் சூரேஷ் சொன்ன கதையை அவளிடம் க்றி, “அம்மா, சூரேஷ் சொல்வது உண்மையானா? பத்மா என்னதைத் திருமணம் செய்ய மறுத்தது உண்மையானா?” என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பாக் கியம், “ஆம் ஸ்ரீ தர். அவன் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. ஆனால் நீ அன்றிருந்த நிலையில் நாங்கள் இதனை உனக்கு எப்பிச் சொல்லியிருக்க முடியும்? “கண்பார்வையற்ற ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, வாழ்க்கைப் பிராவும் கஷ்டப்பட நான் தயாரில்லை, மன்னிக்கவும்” என்று மிக மரியாதையாகக் க்றி விட்டாள் பத்மா. இதனால் உன் அப்பா அடந்த கோபத்தைச் சொல்ல முடியாது. மூதலில் நீ பத்மாவைக் கல்யாணம் செய்வதை அவர் முழு மிச்சாக ஆட்சேபித்த போதிலும், பின்னால் முற்றிலும் மனம் மாறியிருந்த அவர், அவளைப் பலாத்காரமாகத் துக்கி வந்தனும் உனக்குத் திருமணம் செய்து வகைக் வணேடும்பென்று அதற்காக ஒரு பயங்கரத் திட்டமும் தீட்டினார். நான் தான் அதனைத் தடுத்தேன். அது மட்டும்ல்ல, சூசீலா இடையில் புகுந்து அதை அநாவசியமாகக் கிவிட்டாள். ஆம் ஸ்ரீ தர், உண்மை இதுதான். பத்மாவின் மீது முழு ஆசையையும் சொரிந்து அவளுக்குக் காக்க ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நீ, அவள் உன்னைக் காதலிக்கவில்லை, உன்னை வணேடும்பென்று சொல்லி விட்டாள் என்ற செய்தியை அறிந்தால், எப்பி வதேனைப் படுவாயோ என்று நாங்கள் அஞ்சினோம். நடுஞ்சம் வெடித்து இறந்து விடுவாயோ என்று நடுங்கினோம். ஆகவே அதை உனக்கு ஒரு போதும் சொல்வதில்லை என்று முடிவு செய்து விட்டோம். பொய் சொல்லியனும் உன்னை இன்பமாக வதைத் திருக்க வணேடும், உன் உள்ளத்தில் துன்பக் காற்று வீச இடமளிக்கக் க்ரிடாது என்பது தான் அப்பாவின் எண்ணம். இந்தச் சூழ்நிலையில் கொழும்பிலிருந்து வரும் வழியில் நன்னித்தம்பி வீட்டில் நாங்கள் சிறிது தங்கினோம். அங்கே எங்கள் கஷ்டத்தை நாங்கள் எங்களிடையே பசீகக் கொண்டிருந்ததைச் சூசீலா ஒற்றுக் கேட்டு விட்டாள். “பத்மா ஸ்ரீ தரின் காதலை மறுத்து விட்டதை அவளுக்குச் சொல்லக் க்ரிடாது; வேறு பெண் யாராவது இவள் தான் பத்மா என்று சொல்லி ஸ்ரீ தருக்குக் கட்டி வகைக் முடியுமானால் எவ்வளவு நல்லது. ஆனால் இது முடியக் க்ரிய காரியமா?” என்று அப்பா கவலைப்பட்டார். அவ்வளையில் நாமெல்லாம் திடுக்கிடும் படியாகச் சூசீலா வெளியே வந்து, “நான் ஸ்ரீ தரையண்ப்பணே. கண்ணில்லாதது ஒன்று தானே அவரது குறை. மற்ற வகைகளில் அவர் மீது என்ன குறையைச் சொல்ல முடியும்” என்றாள். இதுதான் இந்த ஆள் மாறாட்ட நாடகத்தின் வரலாறு. நீ சந்தோஷமாக வாழ வணேடும்பென்பதற்காக நாங்கள் எடுத்த நடவடிககை இது. உண்மையில் சூசீலா மட்டும் அன்றகைக் அவ்வாறு முன் வந்திருக்காவிட்டால் உன் நிலை எப்பி முடிந்திருக்கும்மோ, யார் கண்டது? இன்னும் உன் அப்பா என்னென்ன பயங்கரமான காரியங்களையே செய்திருப்பாரோ? மலேம இத்தோ உன் மடியிலே தவழும் முரளி இந்த ‘அமராவதி’யில் வந்து பிறந்திருப்பானா? இவற்றையாரால் தான் சொல்ல முடியும்?” என்றாள்.

ஸ்ரீ தரின் மடியில் உட்கார்ந்து பாட்டியின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த முரளி அதை ஆமோதிப்பது போல் மழலைக் க்ரிச்சலிட்டான்.

சுசீ லாவின தியாகத்தபை பற்றித் தாய் பாக்கியம் சசொன்ன விவரங்கள் ஸ்ரீ தரின நடுஞ்சை உரூக கிவிட்டன. கண்கள் கலங்கி விட்டன. உண்மலை இவ்வாறிருக்க, சுசீ லாவூகக்஁ எவ்வளவு அநியாயம் சயெ்து விட்டனே என்ற஁ மனம் வருந்தினான அவன் .

பத்மா தன்னலை மணமுடிக் க மறுத்தாள என்ற சயெ்தியலை ஸ்ரீ தரால் மூதலில் நம்ப முடியவில்லை என்றாலும் , பின்னர் அது உண்மலை என்பது அவனுக்குத் தெரியவடே சயெ்தது. அது அவனுக்கு ஓரளவு வதேனயலை உண்டு பண்ணியதென்றாலும் , பத்மா இல்லாத வாழ்க்கலை தான தனது வாழ்க்கலை என்பது இப்பொழுது பழக்கப்பட்டுவிட்டதால் அததைத் தாங்கிக் கொள்வது அவனுக்குக் கஷ்டமாயிருக்கவில்லை. ஆனால் பத்மா மீது அவன் முழு மனதயையும் பறி கொடூத் திருந்த காலத்தில் , பத்மா தன்னலை உண்மயாக நடிசிக் கிறாள , தனக்காக அவள் எதயையும் சயெ்வாள என்ற஁ அவன் நம்பியிருந்த காலத்தில் , யாராவது பத்மா சயெ்த மடோசத்தலை அவனுக்குச் சசொல்லியிருந்தால் நிச்சயம் அவனால் அததைத் தாங்கியிருக்க முடியாது. அதனால் அவன் தற்கொலை கட்டச் சயெ்துக் கொண்டிருக்கலாம் ..

[தொடரூம்]

000000 0.0.0000000000

[ஈழத் து முன்னோடிப் படபைப் பாளிகளிலொருவரான அறிஞரும் அமரருமான அ.ந.கந்தசாமியின் தினகரணில் வளெவந்த ததொடர் நாவல் 'மனக்கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சிலையைர் சலெவராசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்டு ஓலிபரப்பப் பட்டது. 'பதிவுகளில்' ஏற்கனவே ததொடராக வளெவந்த நாவலிது. ஓரு பதிவுக்காக தற்போது ஓருங்குறி எழுத்தில் மீள் பிரசுரமாக வளெவருகின்றது. அ.ந.க. எழுதி வளெவந்த ஓரையொரு நாவலிது. இன்னுமொரு நாவலான 'களனி வளெளம்', எழுத்தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக்கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'ததோட்டத் ததொழிலாளர்களையெவதத்து எழுதப்பட்ட நாவலிதுவென்றும் அறிகின்றோம். - பதிவுகள்]

ஐய்யய்ய: ஐய்யய்யய்ய ஐய்யய்யய்ய 30ஐய்யய்ய ஐய்யய்யய்யய்யய்ய ! ஐய்யய்யய்ய ஐய்யய்யய்யய்யய்ய; ஐய்யய்யய்யய்யய்யய்ய !

இந் நாவல் ஈழத்திலிருந்து வளெவரும் தினகரன் பத்திரிகையில் அக்டோபர் 21, 1966 ததொடக்கம் ஜூன் 29, 1967 வரையில் ததொடராக வளெவந்த நவீனம். இந் நாவலின் பிரதியினைப் பெறுவதற்காக நாம் பெற்ற சிரமங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதன் பிரதியினை வதை திருந்த திருமதி கமலினி சலெவராஜனுடன் ததொடர்பு கொண்டபொழுது அவர் அப்பொழுது கட்ட பணத்தொகையினை எம்மால் கொடுக்க முடியாது போனதால் அம்முயற்சி தடபைட்டுப் போனது. மீண்டும் ததொடர்பு கொண்டபோது அவர் அதனைக் கிழக்கிலங்கையின் பல்கலைக்கழகத்துக்குக் கொடுத்து விட்டதாக அறியத்தந்தார். பின்னர் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்துடன் இணையத்தின் வாயிலாகத் ததொடர்பு கொண்டு மனக்கண் நாவலின் பிரதியினைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அதனைத் தடுவதற்கும், அத்தியாயங்கள் ப் பிரதியெடுப்பதற்கும் மட்டுமே மிகவும் நியாயமான கட்டணம் அறவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனுப்பிய நாவற் பிரதி சாதாரண A1 பக்க அளவிலமறை தருந்ததனால் வாசிக்க முடியாத அளவுக்குச் சிறியதாகவிருந்தது. இதனால் அப்பிரதியினை ததமிழகத்திலுள்ள சிநகோ பதிப்பக பாலாஜி அவர்கள்கு அனுப்பி, அவர் மலம் அங்குள்ள ஓருவர் மலம் மீண்டும் கட்டண அடிப்படையில் தட்டச்சு செய்து வரவழைத்தோம். அதே சமயம் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்திடமிருந்து எமக்குக் கிடைத்த பிரதியில் அத்தியாயம் 30 விடுபட்டுப் போயிருந்தது. இதற்காக மீண்டும் பலமுறை இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்துடன் இணையம் வாயிலாக எடுத்து முயற்சிகள் பலன்றற்போகவே கொழும்பிலுள்ள சில பதிப்பகங்களுடன் ததொடர்பு கொண்டோம். அவர்களும் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. பின்னர் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் இதுபற்றி அறிவித்தல் கொடுத்து அ.ந.க.வின் ப்டபைப்புகளையும் மறேபடி அத்தியாயத்தையும் எமக்குப் பெற்றுத் தர உதவுவோருக்கு சலெவிடும் மணித்தியால அடிப்படையில் வதேனம் தருவோமென்று அறிவித்தோம். அதனடிப்படையில் கொழும்பிலிருந்து பரீனப்நாயகம்

மயூரன் என்னும் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர் தொடர்பு கொண்டு அ.ந.கவின் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சில, அ.ந.க.மொழிபெயர்த்த நாவலான எமிலி சோலாவின் 'நானா', மலேமும் சில கவிதைகளையும் எமக்குப் பற்றித் தந்தார். நண்பர் பலதடவைகள் இலங்கைச் சுவடிகள் திணைக்களத்தில் மனக்கண் நாவலின் முப்பதாவது அத்தியாயத்தைத் தேடிப்பார்த்தும் அதற்கான தடயமெதுவும் கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையில் பதிவுகளில் அ.ந.க.வின் மனக்கண் நாவலை அந்த அத்தியாயம் இல்லாமலே வெளியிட முடிவு செய்தோம். யாராவது அ.ந.க.வின் மனக்கண் நாவலின் அத்தியாயம் 30இனை வதை திருந்தால் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி: ngiri2704@rogers.com